

MARGONAUTÁK

Írások Margócsy István 60. születésnapjára

Szerkesztők

Csörsz Rumen István, Hegedüs Béla, Vaderna Gábor (I. rész)

Ambrus Judit, Bárány Tibor (II. rész)

Munkatárs: Teslár Ákos (II. rész)

rec.iti

Budapest • 2009

[<http://rec.iti.mta.hu/rec.iti>]

SZABÓ T. ANNA

*Harcolj, harcolj, föld, a téllal,
Ne félj, megbírod, levágod,
S szabadságodat kivívod,
Tavasza a te szabadságod.*

EGYSZERŰ DALOCSKA
A TANÁR ÚRNAK

I.

Kétezernégy májusában
a Szabadság-hídon jártam.
Zöld volt a híd, csupa fű –
a szabadság egyszerű.

Fújt a szél a Duna felett,
elfújta mind a felleget,
a padokon lányok ültek,
fenn meg sirályok repültek.

Mászott a fiam a fűben,
én a híd közepén ültem,
korzózott a nép vidáman,
lentről csupa lábat láttam.

Alul víz volt, felül ég volt,
csillogó víz, fényes égbolt –
teleszívta a tüdőmet,
azóta is ebből élek.

2.

És akkor a hídon, a hídon, a hídon,
a fűben, a fűben, a fűben, a fűben,
a szélben, a szélben, a szélben, a szélben,
szembejött Margócsy István.

Senki nem illett jobban ide:
Ő, csakis Ő jöhetett a tavaszban,
a vízszagú májusi Szabadság-hídon,
a napban, a napban, a napban.

Ím, a reformkori ember.

Ő tanította ezt: néha megállni,
állni a hídon, a fűben, a fényben,
nézni az elhaladókat,
ülni, figyelni:
tenni a dolgunk.

3.

Azóta is olyan, mintha csak álmodtam volna,
azóta is mindenkinek ezeregy a dolga,
azóta is lőtünk-futunk,
és sohase találkozunk,
mégis, mégis, mégis, mégis:
nekem a hídon,
mindig a hídon,
nem bármely hídon:
Szabadság-hídon
– ahol a fény van,
ott a szabadság –
most is jön szembe
Margócsy István.